

I den nye region bestående af Storstrøms og Vestsjællands Amter, som ikke har en landsdels-scene, kunne man forestille sig, at f.eks. Cantabile 2 i Vordingborg kom til at danne udgangspunkt for det regionale teater, og regionsteateret kunne så finansieres i en fifty-fifty-ordning mellem stat og region.

De egnteater, som ikke bliver en del af et regionsteater, finansieres som hidtil.

Abonnementsordningen i dens nuværende form opgives til fordel for en bred formidlingspulje, hvor udgangspunktet er at sikre, at der kan spilles såkaldt smalle forestillinger andre steder end i København og Århus, men også at kulturen skal demokratiseres. Teateret skal være for alle. Ikke at alle skal tvinges til at se Jeppe på Bjerget, men alle skal have en fornemmelse af, at der er et tilbud til rådighed for dem.

Kl. 14.45

Regeringens forslag til en ny teaterlov betyder en stærk centralisering af teaterlivet. Landsdels-scenerne nationaliseres, bestyrelserne udpeges af ministeren osv. Samtidig overgår egnteatrene til økonomisk rammestyring. Det gør det alt andet lige vanskeligere at starte et nyt egnteater. Jeg er godt klar over, at fordelene er, at det bliver nemmere for os at styre, men til gengæld bliver det altså sværere at starte noget nyt op. Den nye kunst får også med det her forslag vanskeligere vilkår.

Abonnementsordningen omdefinieres og deles ud i tre puljer, som skal administreres af teatrene selv. I virkeligheden kunne man lige så godt øge den samlede bevilling til det enkelte teater og lade teatrene selv afgøre, hvad de vil bruge pengene til.

Efter vores opfattelse bør formidlingspenge på teaterområdet ligge i en central pulje og administreres af fagligt indsigtsfulde folk, som fordeler midlerne efter nogle centralt fastsatte retningslinjer, f.eks. at der ikke kan gives billettilskud til forestillinger, som sælger sig selv, at der skal nye grupper i teateret, at alle børn i Danmark skal i teater eksempelvis en gang om året, at der skal kunne spilles eksperimenterende teater overalt i Danmark.

Det Radikale Venstre vil således foreslå kulturministeren, at forslaget vedrørende billettilskudsordningen laves om. Vi foreslår ligeledes, at vi bevarer den eksisterende ordning vedrørende egnteatrenes mulighed for i princippet at få 50 pct. af deres udgifter dækket af staten.

Det Radikale Venstre ønsker en teaterpolitik, som sikrer, at der er kvalitetsteater overalt i Dan-

mark, herunder børneteater. Vi ønsker et teater, som appellerer til alle kulturer og grupper i det danske samfund. Vi ønsker et teater, som har råd og mod til at eksperimentere. Vi ønsker et teater, som er internationalt orienteret. Vi ønsker at bruge teateret som en dynamo i udviklingen af et mere kreativt Danmark.

Disse målsætninger kunne sagtens være opfyldt med kommunalreformen. Det bliver de ikke eller kun delvis med det nuværende forslag. Der er med andre ord stadig brug for en rigtig teaterreform.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Rører det slet ikke fru Elsebeth Gerner Nielsen, at vi i forbindelse med de høringssvar, vi har fået tilsendt, faktisk oplever, at teatrene, landsdels-scenerne, egnteatrene og mange af aktørerne på området i et stort omfang er tilfredse med, at deres økonomiske tilskud overgår til staten?

Kan man så ikke stille sig lidt undrende over for, at Det Radikale Venstre pludselig præsenterer en model, som er regionalt forankret, når der blandt teatrene egentlig er et ønske om, at de bliver lagt over til staten? Er der ikke et behov for, vi lytter til de aktører, der er på området?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu sker der altså ikke nogen økonomisk ændring for egnteatrene, sådan som lovforslaget ligger, og det vil sige, at det, de er tilfredse med i egnteatrene, er, at der ikke sker forandring.

Jeg tror, egnteatrene er glade for, at de ikke rent er blevet kommunernes ansvar, som man kunne frygte. Så selvfølgelig skal regeringen have det, at det er udmærket, at man ikke er kommet med det forslag. At landsdels-scenerne er glade for at blive nationaliseret, kan jeg ikke fortænke dem i, fordi de altså betragter de nationale penge som mere sikre end de lokale. Det burde jo sådan set få ordføreren for Venstre til at spekulere lidt over, hvad årsagen er til, at der altså er nogle kulturinstitutioner, som er så vældig glade for at blive kulturministerens ansvar og dermed også økonomiske ansvar frem for at ligge ude regionalt og kommunalt.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Det kunne jo være, at fru Elsebeth Gerner Nielsen så kunne svare på, hvorfor der ikke er nogen af de her teatre, der selv har foreslået, at de bli-